մեծամեծ վնասուց և տուգանաց, որպէս գրեցաք 'ի նախընթաց գլուխդ։ Սկիզբն արարաք պատմել զվէճս եւ զխռովութիւնս ազգին Վրաց, որպէս աւանդի 'ի ձեռագիր յիշատակարանս. յարելով նաեւ զթարգմանութիւնս հրովարտակաց և դատաստանական գրոց, զորս առեալ է Մարտիրոս վարդապետ։ Տես Նոյն 'ի Գիրս Հաննայ Քարթուղեթէ. Պատմ. Երուսաղէմ. Երես 225։

Արդ, մին 'ի վաճառականաց Եգիպտոսի Դայիպի անուն, որ էր մտերիմ Սուլթանին, դէպ եղեւ սմա գնալ 'ի կողմանս Վրաստանի 'ի գործ վաճառականութեան, և 'ի հասանիլ նորա 'ի Տփխիս, պատիւ մեծ ցուցին թագաւորն Իվանէ եւ իշխանք իւր, իմացեալ թէ նա սիրելի է յաչըս Սուլթանին՝ որսացին զնա 'ի կամս իւրեանց ընծայիւք և պատարագօք. եւ ծանր խոստմամբ առաջի եդին նմա առաքել առ Սուլթանն ամ յամէ ծանրագին ընծայս եւ պատարագս. ծառայս եւ աղախնեայս, ապահարկ առնել զազգն Թուրքաց, որ ընդ իշխանութեամբ իւրեանց, նորոգել զհնացեալ մզկիթս նոցա, արձակել զգերիսն, կալ դաշինս սիրոյ և խաղաղութեան ընդ Սուլթանին, և կալ ընդ հնազանդութեամբ նորին, եթէ հաճեսցի ինքն լինել միջնորդ առ նա՝ և շրջել զկամս նորա. առնուլ 'ի ձեռաց Հայոց զԳողգոթայն տեղի Խաչելութեանն Քրիստոսի, և տալ Վրաց. հաւանեալ վաճառականին՝ խոստացաւ առնել ըստ կամաց նոցա։ Եւ եղեւ 'ի դառնալ վաճառականին յԵգիպտոս, յանդիման լինել Սուլթանին, յետ այլոց բանից՝ յայտ արար և զխնդիր թագաւորին Վրաց և իշխանաց նորա, թէպէտ և խոժոռեցաւ Սուլթանն և դժկամակ եղեւ ընդ բանս նորա. սակայն ջանաց նա չողոքորդ բանիւք որսալ զմիտս նորա, հայեցուցեալ 'ի խոստմունս Վրաց և 'ի մարմնաւոր մեծութիւնս։ Հուսկ ուրեմն գիջաւ Սուլթանն Մէլիք Աշրաֆ 'ի կամս նորա. գրեաց հրովարտակ առնուլ զԳողգոթայն 'ի ձեռաց Հայոց, և տալ Վրաց, որ և եղեւ սուգ անտանելի եւ տրտմութիւն անմխիթար Հայոց ազգին։ Տեսեալ Մարտիրոս Եպիսկոպոսի թէ չիք օգուտ կաքել ընդ այլազգիս և ընդ Վիրս յԵրուսաղէմ, մանաւանդ տեսեալ զյափշտակութիւն վիճակին իւրոյ, արիացաւ և զգեցաւ զզօրութիւն 'ի ծերութեան իւրում, յանձն